

C.

Forflag til Lov,

hvoreb

Rentesfoden i visse Tilfælde frigjøres og Straffen for Uager forandres, m. v.
(Bedaaget ved 3die Behandling i Landstinget den 14de Marts 1855.)

§ 1.

Den ved Forordningen af 5te Januar 1813 § 21, cfr. Placat af 22de November 1820 § 2 bestemte almindelige Rentesfod af 4 pCt. skal for Fremtiden ikkun være gjældende for Udlaan i faste Eiendomme, hvorimod Rentesfoden ved andre Udlaan skal være fri.

§ 2.

Indenrigsministeren skal være bemyndiget til at udstede saadanne Bevillinger, som hidtil af Kongen have været meddeelte, til at svare høiere Rente end 4 pCt. af Laan i faste Eiendomme.

Saadanne Bevillinger betales med $\frac{1}{2}$ pCt. af det paagjældende Laans Størrelse, dog saaledes begrændset, at ingen Bevilling betales med mindre end 2 Rd. eller med mere end 16 Rd.

§ 3.

Naar en Debitor ikke i rette Tid betaler sin Gjæld, bliver han pligtig til fra den Dag, Creditor paa lovlig Maade søger sin Ret, og indtil Betalingen erlægges, at svare 1 pCt. høiere Rente end den, der er hjemlet ved Lov-

givningen eller ved Overenskomst mellem Parterne eller ved den blandt Kjøbmænd stedfindende Skik og Brug. Dette skal ogsaa anvendes med Hensyn til Laan i faste Eiendomme, dog at de senere Panthavere ikke skulle lide under Forhøielsen af den for deslige Udlaan almindelig gjældende Rentesfod.

§ 4.

I Stedet for den i Danske Lovs 5 B. 14 C. 5 Art. og Forordningen af 14de Mai 1754 § 6 fastsatte Straf for Uager af Capitalens Confiscation, bliver denne Lovovertrædelse for Fremtiden at anses med en Mulct af det Fjere til det Tyvedobbelte af den ulovligt oppebaarne Fordeel, saafremt dennes Størrelse nøiagtigt lader sig oplyse, og i modsat Fald med en efter samtlige Sagens Omstændigheder lempet Mulct.

§ 5.

Den i Forordningen af 14de Mai 1754 § 6 fastsatte Begrændsning af Commissionairens eller Mellemhandlerens Recognition, og den for Overtrædelse af samme fastsatte Straf bortfalder.

Bruun.

Schroll.